

**Horizontal Lamerz
uvádí**

Top Secret #22
MARAST^{'04} party edition

Dnes již legendární [Amiga?] diskmag se vrací ve formátu PDF

UNFINISHED VERSION



:editorial

Poněkud zvrhlý nápad jsem dostal těsně před demoparty Marast'04, která se konala 17.-18.4.2004 v Červeném Újezdě - udělám party report coby PDF mag a využiji k tomu jméno mého kdysi populárního i zavrhaného diskmagu Top Secret. Neznamená to, že by TS dále vycházel, ale nemůžu vyloučit, že mi ještě někdy v budoucnu „hrábne“ a neudělám něco dalšího. Tak jako tak, TS22 je vysázen na PC v programu Quark XPress 6. Ano, kamenujte mě, Amigisti drží, ale je to tak. Ostatně, tento PDF mag si můžete vytisknout, je již k tisku připraven, takže je vlastně jedno, na čem je vytvořen. Takže pojďme se podívat, jaké to bylo na Marastu, který zorganizovali kluci z Marshals v čele s Bomberem, který se tímto pokusil navázat na zašlou slávu demoakcí typu Resetkání, či novodobější Apocalypse, Fiasko nebo Syndeecate. Dále se podíváme, jak Horizontal trávil prázdniny na společném internalu, který po dlouhé době zorganizoval Factor6 s TDMákem a pokusíme se vám tak nějak vylíčit, jak jsme se vlastně všichni měli od posledního čísla Top Secretu, co děláme a čím se živíme. Pokud nám někdo v tomto čísle pomůže, jako že už se nějaké externí spolupráce rýsují, pokusíme se naplnit toto číslo také nějakými články. Prostě, po letech si užijte reinkarnovaný mag s novou tvář a se „starejma známejma ksichtama“.

za redakci Top Secretu,
Láhve/Scoopex+Horizontal Lamerz

:marast 2004 - party report

Láhve

To, že by nebylo od věci podívat se na nějakou PC demoparty, nás společně s TDM/HLA napadlo už dávno, přičemž poprvé jsme nápad spojili se spolurealizací Syndeecate Apocalypse 2003. Tentokrát jsme jeli na podobnou akci jen jako hosté.

Bomber/Marshals Marast 2004 anoncoval jako demoparty pro začátečníky nebo potencionální „rekruty“. Akce měla slušné promo (bannery, odkazy) a účast přislíbili i zahraniční hosté, přesto jsem byl poněkud skeptický vůči oné „výukové“ orientaci demoparty. V sobotu ráno jsem naložil spacák, foťák a Dizzyho/HLA a vyrazili jsme směrem na Karlovy Vary po jižní spoje kole Prahy.

Na místo jsme pochopitelně kvůli bloudění, respektive špatné odbočce, dorazili o něco později a na party place, které nebylo o nic větší než ten na SA2003, už běžela dema.

„Pojďte rychle dovnitř a zavřete“, přivítal nás Bomber a my vstoupili do zatemnělého sálu, kde pobleskovaly monitory, vpředu byla na stěně promítací plocha a vpředu u organizátorů zářily červené diody informačního timeboardu, který po celou akci upozorňoval na to, co se kdy bude odehrávat. Protože akce byla orientovaná na přednášky a jakési školení nováčků či zájemců o dané téma, označil jsem si timeboard za nejoriginálnější prvek Marastu (podle informací organizátorů i nejdražší).

O několik málo okamžiků později dorazil Hologram/VRT a vzápětí nato jsme potkali TDM a Factora6 z HLA.



Hologram/VRT po příjezdu na Marast a Dizzy/HLA konverzující.

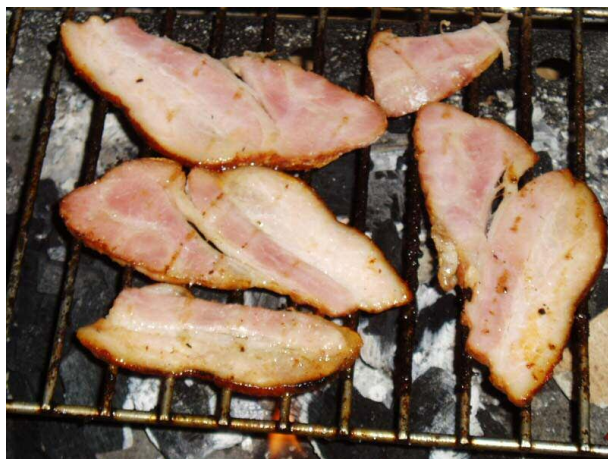


TDM/HLA vracející se z blízké hospody.
Snímek byl pořízen chvíli po našem příjezdu.

Bohužel, příliš přednášek jsme nestihli, jelikož jsme lehce korzovali mezi hospodou a party place, ale bavili jsme se královsky. Podařilo se nám také objevit na akci i bývalého Amiga codera a člena skupiny Vectors Zeleného. Kde se tam vzal, nikdo neví. Ale dlouho jsme ho neviděli, tak jsme si aspoň popovídali. Já byl rád, že jsem si vyslechl Woidovu/MRS přednášku o vývoji dem v programu Demopaja a večer se Hologram blýsknul svou zásobou masa, který v kombinaci s Jezeqovým grilem udělal divy a nastolil zábavu až do pozdních hodin...



Dizzy s Hologramem se těší na „barbekjů“.

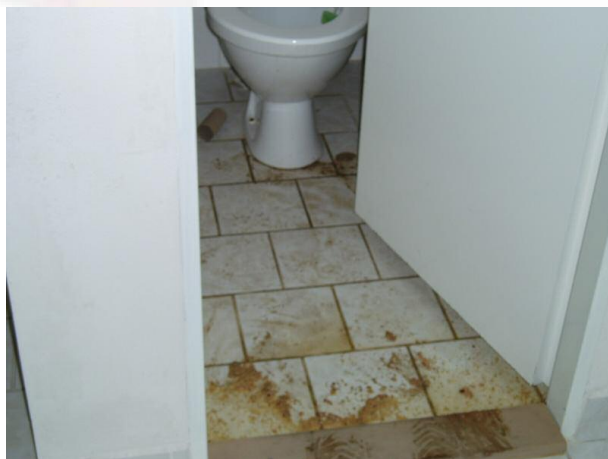


Kdo má chuť, ať udělá čárku:

No, nelžete, že byste si nedali :). Každopádně jsme se u našeho soukromého grilu slušně upravili a šli spát. Neříkám, že bylo nějak jednoduché najít místo k přespaní, kde by nerušila muzika nebo hlahol publika, ale právě chodba se jevila jako nejkľidnější. Ustlal jsem si klasicky mezi prvními a mezi posledními také ráno vstával. Jaké však bylo mé překvapení, když jsem si chtěl odskočit. Kdosi se zřejmě rozhodl potvrdit název akce a zlehka označkoval tolik důležitou místnost...



Sleeping place na chodbě, kde jsme kromě lidí sourajících dovnitř/ven nebyli rušeni v odpočinku. Ovšem o pár metrů vedle...



...bylo boží dopuštění, které potvrzovalo název celé party. To zas bude v álejších nablito!

Ještě jsme se chvíli sbírali, pak jsme se rozloučili s osazenstvem, podpořili Bomberovu akci koupí vkusných triček s logem demoparty a vyrazili nach Kladno, kde jsme vysadili Holograma a s Dizzynou uháněli zpátky do našeho milovaného Brandýsa.

Trochu to shrneme. Přestože akce nebyla z největších, odpovídala česko-slovenské poptávce po demoscéně a svůj původní účel splnila. Přednášky byly velmi dobře prezentované, prostředí vyhovující, v okolí byl klídek a hospoda, tj. mimomaratstvé aktivity možné, lidí bylo dost a compos na úrovni. Přesto se nezdráhám lehce se podívat nad tím, že compos vyhrávali vesměs přímo organizátoři (členové Marshals), a přestože to nijak neodporovalo pravidlům, nepřipadá mi to příliš fér. Přínejmenším to není obvyklé. Držíme organizátorům palce a omlouváme se, že jsme se na partyplace příliš nezdržovali, nicméně už jsme staří a chceme si spíš společně popovídat než se tísnit na party. Příště přijedeme opět. A nyní pár minifotek na závěr. Váš Láhve.



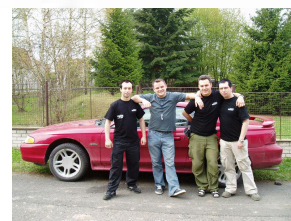
...a za Lahváče... a za Holyho...



Předávání cen - Raist přebírá cenu od Bombera. Marshals sbírali jednu cenu za druhou. Jak se to líbilo ostatním?



Organizátor akce Bomber/Marshals.



Zleva: Dizzy/HLA, Bomber/MRS, Hologram/VRT a Láhve/SCX+HLA u Bomberova Mustanga.

:akf party 2004 - minireport

Factor6

Na AKF Party jsme se rozhodli jet ve třech. Já, TDM a Shimi. Jelo se autem Shimiho (vlastně jeho mladý). U mě jsme naložili PC a monitor pro TDM a vyrazili jsme směr Mladá Boleslav. Tam přisedl TDM se svou nadupanou Amigou 500+ a jelo se. Cesta probíhala v pohodičce, i když jsme byli nuceni jet po staré brandejské silnici, jelikož Shimiho Favorit není vybaven dálniční známkou. TDMáka utlačovalo moje PC ukotvené na zadním sedadle a já se plně věnoval navigaci s mapou v ruce.



Zastoupení Horizontálních Lamerů na AKF party 2004 - zleva: TDM, Factor6 a Shimimilndep.

Do Klánovic jsme dorazili okolo desáté. Bylo tu již několik lidí, z těch, které znám jménem snad Šlacha, Jiva, Jack a jiní maniaci. Rozložili jsme stroje, vylepili plakát HLA ASCII (made by Hollowman), a začali se nudit. Já jsem si v zápětí svou vlastní blbostí zničil bootsektor na hdd, takže jsem celé dopoledne instaloval Woknous, nejdřív Me a vzápětí část XP. Naštěstí jsem uvedl vše do provozuschopného stavu a jal se pouštět Amiga dema z Breakpointu 2004 ve WinUAE :). Shimi si dovezl vlastní zábavu v podobě jeho nového GameBoye Color a TDM se zuřivě věnoval kopírování a rozbalování software na A500+.

Lidí pomalu přibývalo a my dostali hlad. Byl čas oběda a tak jsme šli navštívit blízkou restauraci, bohužel asi ne zrovna I. cenové skupiny. Abych to shrnul, smrad tam byl nepředstavitelný a ani obsluha se nepřetrhla, na pití jsme čekali cca 15 minut, porce jídla byly ukrutně malé. Ale co naplat. Jak jsem později postřehl z rozhovoru některých návštěvníků, byla tady ještě jina hospůdka, ale už bylo pozdě.

Odpoledne přijel zbytek Amiga maniaků (jmenovat nebudu, neboť skoro nikoho neznám, snad jen Mark, Luky, Noro, Svěťa). Antoon dovezl nějaký hardware na prodej a několik Pegasosu II, s ním dorazil ještě nějaký jeho Slovenský kamarád, který

se zde také chtěl zbavit pár věcí (A600 bez zdroje a A1200) za dost nekřesťanské peníze (vzhledem ke stavu těchto počítačů). Na „bigscreenu“ zvaném okno se zatáhnoutou žaluzií se pouštěla dema a ukázky z Pegasosu, ale ja jsem tomu nevěnoval moc pozornosti, neboť Pegasos kupovat nehodlám. Jeden člověk tam dokonce měl PC s EPROM burnerem. Sřuknul se s TDM, protože přivezl několik radičů AlfaPower pro A500, který má TDM taky. Nevím, co tam ti dva kutili, ale expanzní port TDMákové A500+ vůbec nešetřili a pořád do něj něco zastrkávali a zase to z něj vyndávali (nevím, na co teď zrovna myslíte, styďte se, fuji! :-), až se z milého pluska málem zakouřilo a TDM se asi hodně vylekal. Naštěstí pomohl další reset a ta Amiga i radič to přežili. Lidi pařili, koukali na dema, klábosili, prostě klasika. My jsme se Shimim proháněli emulátor Spectra na PC.

Organizace téměř nulová, v rohu u dveří seděla nějaká dívčina, která zřejmě sloužila jako pokladní, ovšem za celou dobu mě osobně co se týče nějakého placení nikdo neoslovil, tudíž jsem se ani nenamáhal. Tabule popsaná inzeráty typu „Prodám Amigu bla bla bla, nejlépe v celku“ nebo „Prodám mobil“. Mrzí mě, že tam nebyl nikdo jiný z HLA, i Holyna účast odřekl. Mohla být větší sranda.

Můj celkový pocit z party? Ale jo, je dobré, že ještě je pár nadšenců a dělají takovéto setkání, i když je to na můj scenerský vkus party plná lamerů a lidí, co chtějí ukázat, jak mají nabušený hardware a chtějí jen něco prodat nebo koupit. Minulý rok přijelo víc lidí (možná to bylo tím, že letošní AKF Party byla ohlášená pouhý týden předem). Bohužel, s Marastem se to vůbec nedá srovnávat, to je jako nebe a dudy. Tedy v pozitivním slova smyslu pro Marast.



Na AKF Party se konala první prezentace Pegasosu II G4 1GHz se systémem MorphOS 1.4.2 v Čechách.

Museli jsme odjet už v sobotu večer, takže o noc a druhý den jsme byli buhužel ochuzeni, ovšem nepřikládám bych tomu moc velký význam. Paření Quaka po síti není moje parketa :).

:hla internal - doksy 2004

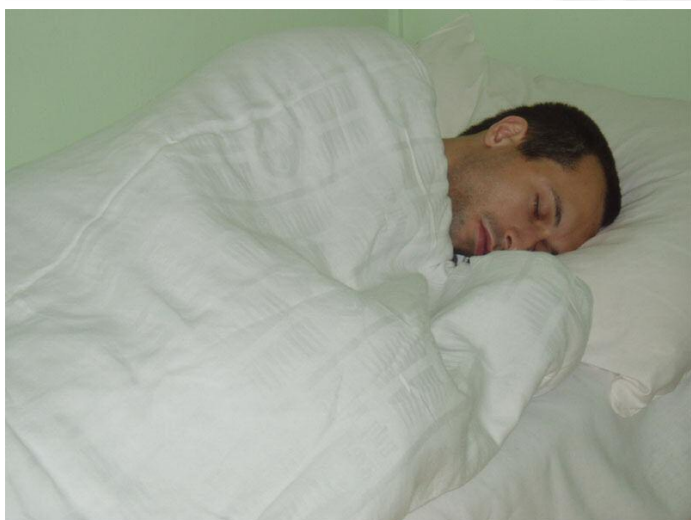
Láhve

Takže si sedíme v chatce, blbnem na Amize a kravíme na Plejstu, pouštíme moduly z Amigy a vychutnáváme old-school feeling. Jenom já to trochu kazím, neboť si klepu report na TDMákově nořasu, což je šílenej voser a musím si zvykat na jiné rozměry kejbórdy. Je to tu přímá (nebojte se, neupadnem do klasické podoby úvodu dopisu pro maminku z dětského tábora),



TDM zírající, před ním Amiga válejíci se.

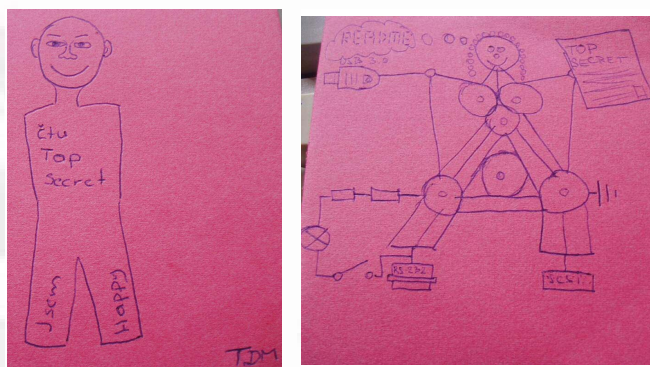
chatky mezi stromama, pohodička, klídek a relax, jen do silidní hospody je to kus cesty a tak večer nejspíš skončíme tady J, ale to nám vůbec nevadí, protože tu máme absolut mandarin vodku a plno nealka. Tudíž čekám zajímavý večer. TDMák smolí demo ve Scale a maká v Deluxe Paintu, takže dnešní večer asi přebírá Amiga 500, což je na druhou stranu dobře.



Dizzy ležící, spící. No řekněte, nsvádí vás to čisté povlečení zkombinovat s nějakým kvalitním, pořádně hustým kečupem? :)



Dizzy taktěž zírající, před ním Amiga a monitor, na kterém běžela moje PS2.



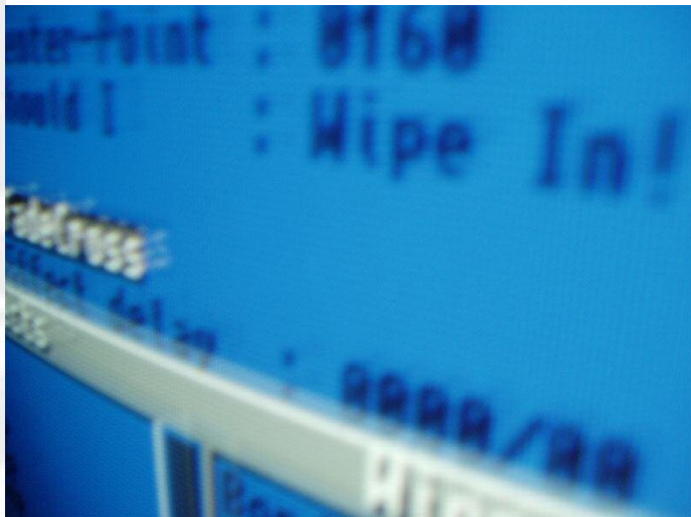
Výtvary předních grafiků HLA: vlevo TDMákův malomocný, vpravo bližně nespecifikovaný prototyp správného scenera, autorem je nejspíš Michal.

Včerejší cesta do Doks byl opět zážitek. Ostatně jako obvykle, když řídím já a Dizzyna naviguje :). Přestože internetová mapa na Seznamu ukazovala nejjednodušší možnou cestu (Mladá Boleslav-Bělá pod Bezdězem-Doksy), moje orientace v prostoru, Dizzyho orientace v mapě a hustá tma se nedá kombinovat tak, aby všechno vyšlo podle plánu. Po špatných odbočkách z dálnice a slušné motanici v samotných Doksech, přestože jsem si myslel, že Doksy je takový menší Mělník, jsme se vzdali a nechali se navigovat TDMákem přes mobil, což byl jistější a, jak se za pár minut ukázalo, i spolehlivější způsob, jak se dostat na místo určení.

Areál Bílý kámen je až nechutně rozlehlý. V hustém lese, kterým prochází malá cesta pro auta, jsou rozprostřeny chatky různých velikostí, avšak jsou naprosto stejné. To se nám také později téměř vymstilo, protože v noci se v areálu ztratíte, ani o tom nevíte. Auto jsme vzhledem k nepoddajné závoře, která přes noc blokuje cestu od parkoviště k chatkám, museli nechat pár metrů před chatkou a následující TDMáka, Factora6 a Michala, kteří nám šli naproti, dorazili jsme konečně do chatky, která vypadala naprosto shodně, jako jakákoli chatka kdekoli jinde. Aspon zvenčí.

Zabydlení se neobešlo bez uvítání mé osoby (z nudy v Demomanii vytvořil TDM), několika fotek našeho spacího prostoru a kalícího prostoru. Zní to honosně, ale vlastně to byly tři místnosti, přičemž dvě z toho byly spací. Kalící prostor byl nepatrný, pro pět lidí akorád a stejně vždycky někdo stál. Ale zase to byla jediná chatka, která, podle TDMákových slov, měla největší množství stolů, takže kromě nás všech jsme do kalící místnosti nacpali ještě TDMákovu Amigu, moji „péesdvojk“ a nořase měl vždycky někdo na klíně. Konzumace Michalových zásob (piva, takovej ten divnej průhlednej rum, kterému nemůžu přijít na jméno) a mých zásob (v množství větší než malé :)) byla pak po celý zbytek pátku na programu dne a vše se pochopitelně neobešlo bez pouštění demáčů na Amize, TDMovy úchvatné sbírky WAVek (A500 fakt MP3 neumí) a několika ukázek na Playstationu®2. Spát se šlo zanedlouho.

vytvořili nějaké úvodní hlášky motivování Factorovou staříčkou gameskou Čáry s výtečnými doprovodnými hláškami. K obědu se šlo na nákup a vzali jsme to i jako procházku po Doksech, které nápadně připomínají lázeňské městečko. Napakovali jsme se v Plusu a vraceli se zpět. Průběh soboty v chatce byl jasný: kalba, kecání, Topáč. Od všeho jsme stihli něco. Když nepočítám bojovku v lese při cestě zpět a záhadné ztracení Dizzyho uprostřed noci, kterýžto se pak sám našel, přestože venku byla nechutná tma a Dizzymu svítily maximálně oči. Bůh ví, kdy se šlo spát. To si asi nikdo z nás nepamatuje.



Součástí blbnutí na internalu byly i hříčky se zvukem (nahrávání znělek, imitátorská vystoupení atd.), které jsem do PDF bohužel nijak nedostal, a focení kravin a rádo by uměleckých obrazů. Jehož ukázkou vidíte právě zde :).



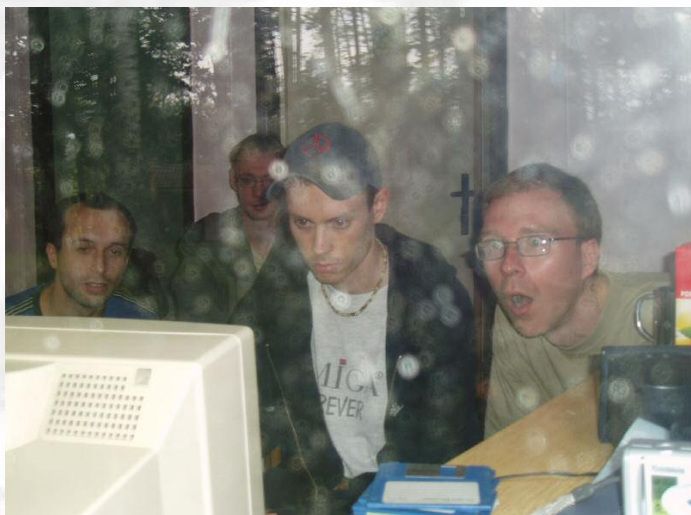
Vlevo Factor6, vpravo Michal. Tichý hoch, o kterém jsme po celou akci ani pořádně nevěděli :). Popravdě řečeno, ani nevím, jestli rozuměl tomu, co se onen víkend na chatičce vlastně dělo.

Sobota byla volnější. Makali jsme v Dpaintu a vytvářeli logo TS, každý tak, jak uměl. Co se nakonec použije ve finální verzi nikdo nevěděl a ani v době psaní tohoto článku si nejsem jist. Společně s tímto jsme si ulítlí na nahrávání zvuků přes nořase, takže jsme

Neděle byla příliš krátká na to, aby se něco ještě stihlo. V deset jsme už museli předávat chatku bábě na recepci, takže jsme šli aspoň společně na oběd na zahrádku jednoho hotýlku, kde jsme si debužirovali už v sobotu, takže nás tam znali. Pak už následovalo jen loučení, vyměňování adres za účelem vyměnění fotek z internalu a mě už bylo předem jasný, že report z této akce budu dodělávat za měsíc poté. A měl jsem pravdu, takže už toho nechám, protože už si stejně nepamatuju, jak to vlastně všechno proběhlo. Perun.



V krásném prostředí Doks jsme se cítili plně spjatí s přírodou. Okolí vybízelo i krátké procházky kolem jezera. Prostě pohoda víkend.



Fotografie pořízená zkrzevá okno chaty. Na snímku je zřetelný supervýkon Amigy, nad níž právě zirájí Factor6 (uprostřed) a TDM (vpravo).

:jak se žije... factorovi6

Factor6

Byl jsem donucen dokopat sama sebe k napsání tohoto článku, tak tedy...

Bylo nebylo... Žil byl jednou ve městě zvaném Doksy jeden malý človíček zvaný Factor6.

Amigistou se stal ještě za vlády velkého Jacka Tramiela a Cliva Sinclaira, léta páně někdy na začátku let devadesátých věku dvacátého. Dlouho, předlouho to trvalo, i uvědomil si, že neexistují jen hry, gamesy a X-Copy, ale i nějaký podivný software, který se nedal ovládat a s jeho pomocí vcelku slušná kouzla na obrazovce bylo možno vidět. I počal shánět demáče, diskmagáče a jim podobnou havěť.. po čase na Amigu zanevřel a stal se PeCařem, vrativše se k osmibitovým strojům, k nimž je jeho vztah víceméně přikován nějakou neznámou nadpřirozenou silou...



Amiga pro mě kdysi znamenala hodně. To jsem ještě vesměs gamesil a seznamoval se s ProTrackerem. Taky lidé kolem mě měli Amigy a pařili. Pak přišel pád firmy Commodore a s ním i velká skepse ze všech stran ohledně budoucnosti Amigy. Pařani z okolí přesedlali na jiné zájmy a ostatní lidé stále více začali přesedlávat na PC. Já jsem měl pořád A500, i když spousta lidí měla A1200. Krom toho jsme měli s kámošem (Tulebym, jeho samplly možná znáte ze hry Shooter, kterou jsem dělal v AMOSu ;) demoskopinu E.S.A. na ZX Spectru a kvůli tomu jsem si později zpětně pořídil Spectrum a začal na něm dělat chipovky a musím říct, že mě to dostalo. Scéna na Speccy se rozmáhala, přičemž Amiga paradoxně umírala. Zkušenosti ohledně trackování jsem měl z Amigy a to mi stačilo. Dokonce musím říct, že mi tvorba „nesamplované“ hudby připadá zajímavější. Na Amiga scénu jsem celou tu dobu pohlížel tak nějak s odstupem, i když jsem o její existenci dobře věděl. Pak, někdy v roce 1997 jsem šel na civilku do Prahy, kde byl internet, a tam jsem začal pokoukávat i po jiných scénách, třeba PC a taky Commodore 64. Po čase jsem se stal členem C64 skupiny Anubis, kde jsem dodnes (jako hudebník). Na PC jsem nikdy v žádné skupině nebyl, i když jsem pár PC modulů napsal.

Na Amiga scéně jsem vlastně krátce, až od roku 2000. Amigu mám přitom už 12 let. Kontaktoval jsem Láhveho, jestli by mě nevzal do HLA, ale on v tu dobu rozjížděl velmi slibný projekt Reason, a tak jsem byl vzat tam :). To byl asi můj vrchol tvorby pro Amigu. Udělal jsem docela dost modulů a taky nějaké chipovky. Ale i tak se musím přiznat, že jsem Amiga scénu vnímal tak nějak z povzdálí. Mám daleko větší a delší konexe se Speccy scénou. Kamarádi jsou prostě kamarádi. Takoví, jaké mám na ZX scéně (a potažmo i na C64 scéně) prostě na Amize nemám a asi už nikdy mít nebudu, proto svoje členství v HLA beru jaksi s rezervou. Já jsem prostě osmibitař tělem i duší a ať si každý říká, co chce.

Mám vřelý vztah k ZX Spectru, C64, Amize. Takový vztah u PC chybí. Jako snad každý dneska mám samozřejmě i PC, které používám většinou na běžné činnosti včetně emulace.

Nemám žádnou potřebu mít nejnovější Amigu, nebo bůhvíjak nadupané a vytuningované PC.

Tohle mě baví dělat s osmibity, ne ale s tupým písíčkem.

No a co se tedy u mě změnilo od posledního TS? Abych řekl pravdu, na scéně v podstatě nic moc zvláštního. Fakt je, že jsem začal jezdit na scene party a získal spoustu skutečně dobrých přátel, a to se cení. Quitnul jsem některé skupiny, joinul jiné, hmmm.. nějak mi to nepřijde zajímavé. Každopádně mě počítače baví a je to pro mě asi něco víc než pro normálního člověka. Víím, že existuje scéna a na scéně cool lidi, a přesně o těch lidech to je...

Sorry, ale musím sem napsat ještě jeden slogan, který ruští Speccy demomakeři obohacovali svá dema... Prostě, Amiga rulez, ...but Speccy forever! Tak to cítím já.

:jak se žije... láhvemu

Láhve

Když už jsme po tak dlouhé době začali tam, kde jsme kdysi v roce 2000 skončili, cítím tak trochu potřebu milému čtenářstvu přiblížit, co se v mém životě změnilo od doby, kdy vyšel poslední Top Secret, potažmo poté, co jsem pustil scénu tak trochu k vodě kvůli jiným povinnostem a zájmům.

Už vlastně ani nevím, kdy jsme vypustili tvorbu Top Secretu a začali se více věnovat Boldovu „Ápěčku“ (Amiga Positive, jen pro vysvětlení). Některá čísla TS se mi válí v Amize, kterou už jsem dobrý rok nepustil, ale poslední číslo jsem nenašel. Předpokládejme, že poslední číslo „Topáče“ vyšlo v r. 2000. Vůbec ta doba byla tak nějak pro mě zahalena podivným závojem, jelikož jsem měl plno starostí se školou, pořád jsem něco dělal, až už TS nebo organizaci Apocalypse... když jsem se tak prohrabával pracovními texty do novějších čísel, musel jsem se smát. Všechny ty „války proti konkurenci“, kterou jsem viděl kolem sebe - Abort, Insanity, Vectors - s odstupem času si říkám, proč jsem to vlastně všechno dělal. Asi to patřilo k mému přirozenému rebelismu, který se ve mně tak trochu opožděně probouzel kolem devatenácti let a ve své podstatě, i když v menší míře, se u mě zabydlel.

Tak jako tak, už je to vesměs pryč, ale nemůžu říct, že se mi nestýská. Všechno mělo něco do sebe a Amiga byla pro mě vším. Na jednu stranu mě mrzí, že už je to pryč, ale druhou stranu si uvědomuji, že je to přirozený vývoj a jednou, i když jsem neměl sílu si to připustit, pustím Amigu k vodě. Ne snad proto, že by mě „dostalo písíčko“, ale protože jsem měl jiné zájmy a starosti, počítač se pro mě postupem času stal pouhým nástrojem a bylo mi jedno, jak se jmenuje a co má uvnitř. Přestal jsem mít sílu na žabomyší války na konferencích a tuningovat Amigu jen proto, že je to Amiga. Chtěl jsem počítač jen používat a Amigu už bylo zbytečně složité udržovat jen pro feeling. Potřeboval jsem nástroj na občasné práce s grafikou, hudbou, internetem a chtěl jsem jednoduchý přístup. Ne trpět nad pomalým strojem. Feeling s Amigou zmizel, na PC už není žádný. Je to jen stroj. Onen zlom nastal, když rodiče upgradovali PC na stroj hodný tohoto roku a protože na něm byl



i relativně rychlý internet, seděl jsem u něj častěji a častěji a poznával nové programy. Hry na PC nijak nepěstuji, k tomu mi slouží Playstation². Přece jen mi v určitém ohledu PC vadí (instalace, viry, dřepění u monitoru...) a proto pro hry, na které si občas čas udělám a které čas od času recenzuji pro Bonusweb, používám výhradně konzoli. Poznával jsem, že PC není zas tak hrozná a zlenivěl jsem nad ním. Zvítězila prostě pohodlnost, která přichází nečekaně a na mě hupsla v šestadvaceti.

S tou leností to však není zas tak hrozná, naopak. Neustále mám tendence pracovat a brát si toho víc a víc, být neustále v pohybu. Naštěstí se mi před lety naskytla příležitost začít hrát divadlo a musím říct, že přišla právě včas. Začal jsem přijímat nabídky od různých divadel, protože jsem si chtěl vyzkoušet různé žánry a party lidí. V současné době funguji ve čtyřech divadlech: občas hostuji v pražském Divadle V offsidu a brandýsko-dřevčickém souboru Černý Petr, stále „angažmá“ mám v pražském Divadle Vikadlo (www.vikadlo.cz) a brandýském Divadelním spolku Klika, který je pro mě jakousi studnicí divadelních zkušeností a kde působím už téměř čtyři roky.

Momentálně jsem zaměstnán v jedné pražské překladatelské agentuře, kde funguji jako DTP a kde sázím vesměs manuály na gamesky, takže to není zase tak moc mimo mísu (vzhledem k mé historii). Snad právě proto jsem se rozhodl s „Topáčem“ pokračovat za pomoci kluků z HLA, kam jsem se po letech vrátil po rozpačitém rozpuštění Reasonu, a snad i proto teď držíte, respektive pročítáte TS^{#22} ve formátu Scala (Amiga) a PDF (PC). Ano, multiplatformní mag. Obsah bude záviset na naší fantazii, vašich příspěvcích a improvizaci, jelikož pokračování TS je velmi spontánní projekt. Znamená to, že to může být klidně opět poslední číslo, může třeba vůbec nevyjít a zůstat u nás na harddiscích. Nikdo z HLA neví, jak to všechno dopadne. Pokud chcete, můžete si PDF nového TS vytisknout a mít jej v papírové podobě jako kdysi Fénix. Jak je libo. Tak jako tak, Top Secret is back. Na jak dlouho, ví bůh...